

[Indenrigsministeren.]

Det er det ene. Det andet, jeg vil sige, er, at det vilde næppe have været klogt eller betimeligt at fremsætte Forslaget engang i Juni Maaned, af den simple Grund, at Rigsdagen dengang var overbebyrdet med Arbejdsstof. Det vilde have været umuligt at gennemføre Forslaget paa det Tidspunkt. Men naar det er Tilfældet — og det er det —, saa vil jeg egentlig gerne have at vide, om jeg kunde være fremkommet med Forslaget stort tidligere, end Tilfældet er, idet det nemlig blev fremsat en af de nærmeste Dage, efter at Rigsdagen havde optaget sit Arbejde efter Læseferien.

Det ærede Medlem talte saa om de 500 000 Kr., som Forslaget stiller i Udsigt for Arbejdet, og sagde, at det var ikke noget rundeligt Beløb. Men det skal det heller ikke være. Det skal være et rimeligt Beløb, og det vil jeg hævde det er. Jeg er ikke i Stand til at sige, om det er for meget eller for lidt, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det i Starten vil være mere end rigeligt, og saa vil jeg i øvrigt, naar Talen er om hele dette Forhold med Pengene, sige, at det alle Dage har været mit Synspunkt, at man skulde tage Begivenhederne i den Rækkefølge, hvori de indtraf, og viser det sig, at det hele i den Grad tager Fart — og det skulde i og for sig glæde mig, om det gjorde det —, at der bliver Brug for flere Penge til fornuftige Formaal, ja saa har det alle Dage været saadan, at der, hvor der var en Vilje, var der ogsaa en Vej, og Viljen skal i hvert Fald ikke savnes fra min Side.

Til det ærede Medlem Hr. Søren Olesen vil jeg sige, at det har aldrig været og bliver sikkert heller aldrig Meningen, at dette Institut skal diktere, hvilke Maader og hvilke Metoder man skal benytte ved Nybygninger. Man skal gennem Instituttet naa frem til det mest formaalstjenlige. Og naar der tales om Samordning i Forslaget, ja saa er det, som jeg sagde før, selvfølgelig kun en Samordning af Forskningen; det er ikke — hvad jeg godt forstaar det ærede Medlem er bange for, og hvad jeg for Resten ogsaa selv er bange for — en fuldkommen Ensretning af Byggeriet.

Saa talte det ærede Medlem om et Par andre Ting, som i og for sig ikke havde noget med det foreliggende Lovforslag at gøre, men som jeg alligevel skal sige to Ord til. Det ærede Medlem talte om de Krav, der stilles til det Byggeri, som faar Statsstøtte. Ja, jeg vil tro, at de fleste vil indrømme mig, at naar Staten i betydelig Grad skal støtte Byggeriet, altsaa skal prioritere og have Ansvar for de yderste Prioriteter,

maa det ogsaa være rimeligt, at Staten stiller visse Minimumskrav til dette Byggeri. Vi har Ansaret naturligtvis, det ved jeg, for hele Byggeriets Gang og for, hvor meget der bygges, men jeg ved ogsaa, at vi har et andet Ansvar, nemlig for Statens Penge, og derfor kan vi ikke være lige glade, hvor og hvordan de anbringes.

Hvad angaar det Byggeri, som kaldes det lettere Byggeri, det, som skulde gennemføres ved Brug af andre Materialer end netop de sædvanemæssige — jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem her tænker paa de saakaldte Elementhuse —, kan jeg sige, at jeg for længst har bedt det Udvalg, som Indenrigsministeriet har nedsat angaaende Byggeriet, om at se paa det, og jeg er vidende om, at Udvalget med stor Energi har taget Spørgsmaalet op, og at det, saa vidt jeg ved, er sindet i Løbet af ikke saa forfærdelig lang Tid at fremkomme med et Forslag om Gennemførelse af saadant Byggeri.

Saa kom det ærede Medlem til allersidst ind paa Spørgsmaalet om det saakaldte Standsningscirkulære. Jeg maa derom sige, at jeg ikke har noget Ansvar derfor; det er Handelsministeriet, der har udsendt det. Spørgsmaalet har ikke hjemme her; og jeg gaar ud fra — det har jo været omtalt forskellige Gange under Finanslovdebatten —, at Handelsministeren, naar han faar Ordet under denne, vil svare paa de Henvendelser, han har faaet i den Anledning, og altsaa ogsaa paa det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste. Men jeg ønsker dog at sige, at naar man har udsendt dette Cirkulære, var Aarsagen kun den, at der er en Mængde paabegyndt Byggeri, og det ønskede man færdiggjort, inden yderligere Byggeri blev paabegyndt. Man ønskede altsaa, for at sige det kort, hellere forholdsvis færre færdige Huse end mange ufærdige.

Jeg takker endnu en Gang for Tilslutningen til Lovforslaget og haaber, at den kommende Udvalgsbehandling kan blive kort, saa at Forslaget snart kan gennemføres.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Fr. Dalgaard: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges dette Forslag.*